

New Yorkba zárva

Bruck Andrással beszélget Szepesi Dóra

Emigráció és idegenség, szerelem és kiégés, identitás és arcvészés a lebilincselő regény témája, amelynek főszereplője maga az író, Bruck András. A mű húsz év után újra megjelenik. Semmit nem veszített aktualitásából, ez érdekes!

Magam is kíváncsi voltam rá, hogy mennyire maradt friss. Az elmúlt egy-két évben fél tucat emberrel beszéltem, akik csak most találkoztak a könyvvel, és azt mondták, ez egy ma is élő, működő könyv, nagy élvezettel olvasták.

Mi lehet a siker titka?

Mindenkit érdekelnek az emberi sorsok, és minél bizarrabb helyzetbe kerül a főhős, minél mélyebbre megy a vele történetek boncolgatásában, annál közelebb kerül az olvasóhoz. A regényben egy magányos, ráadásul magyar ember elkerül New Yorkba, szinte véletlenül; túléli, nem éli túl, boldogul, nem boldogul, mit csinál abban az őrületben? Maga New York is érdekes, mindenkinek van róla valami elképzelése, koncepciója.

Arról is képet kapunk, hogy az a sokféle nemzetiségű ember, aki ott összejön, vajon mit tud kezdeni a szabadsággal?

Először is a nagy szabadságban megpróbál túlélni, papírokat szerezni, amik a jelenlétét stabilá teszik. Viszont az amerikai típusú szabadság része, hogy akkor sincs semmi, ha nincs papírod. A szabadsággal mit kezd kint egy magyar? Annyira más dimenzió, olyan más méret! New Yorkban idegennek lenni katartikus érzés. Egyrészt, mert a világ minden tájáról vannak ott, és mindenki egyformán kezdte. Van egy közös sors, de van saját sors is, amit az egyén hol félelmetesnek, hol kilátástalannak él át, hol a legkisebb reménybe belekapaszkodik. Ha pedig beindulnak a dolgai, hirtelen megérti, hogy miért nevezik az Egyesült Államokat a korlátlan lehetőségek hazájának. Egy vadidegen ember, még nyelvtudás nélkül is azt érezheti, ki fognak körülötte simulni a dolgok, és

megindul fölfelé. Sokat segít, ha valakinek van konkrét célja. Ez az ország a szabadságban született és szabadság köré épült: egyenlők vagyunk, hagyjuk egymást békén, ne vájkáljunk egymás múltjában, ide azért jöttünk, hogy boldoguljon mindenki. Nagyon sok mindenben előttünk járnak. Nem egy normális ország, más planéta. Aki gyűlöli, gyűlöli, aki szereti, szereti, az én könyvem arról szól, hogy nekem mitől volt nagyon nehéz túlélnem.

A szabadság megélése lehet, hogy azért is nehéz, mert a múltat cipelik magukkal az emberek? Mindenki lezárt valamit...

Vagy nem zárta le. Mint például én. A szerelmi ügy, ahogy Ávéra visszagondolok, az egy az egyben úgy történt. A múlt nagy kolonc, minél előbb meg tudunk tőle szabadulni, annál könnyebben kezdünk a szabadságban élni, repülni. Akkor a te egyéni szabadságod elkezd fölzárkózni azokhoz a szabadság kínálta dolgokhoz, amiket ez az ország nyújthat.

A főszereplők egy ortodox zsidó negyedben kapnak szállást. Erről azt írja, hogy ezek a negyedek New York többi részéhez képest oázisok a pokol közepén...

Véletlenül, egy hirdetés útján ott találtuk magunkat New York ortodox negyedének a központjában. Ez egy kis város a maga szabályaival, etikettjével, életformájával – végtelenül más és nyugodt ott az élet.

A könyvben van egy másik regény is, amit a főhős ennek a bizonyos Ms. Lungnak a történetéből elkezd írni, aki túlélte Auschwitzot.

Az is igaz történet, regény a regényben. Az a regény soha nem készült el, de mindig foglalkoztatott, és amikor a saját amerikai életemet végül meg tudtam írni, úgy döntöttem, beleillesztem ezt a történetet is. Úgy éreztem, ennyivel tartozom neki meg magamnak is.

Köves Gábor

**MI AZ,
hogyan
NAGYMENŐK?**

**Interjúk közelről irodalmi
és filmes nagymenőkkel**